overmaade bekvem for den høitærede Regjering, men jeg for mit Vedkommende formener, at den paa ingen Maade er tilstedelig. Jeg tror, at dette Thing har et uafviseligt Krav paa at faae en ren og klar Erklæring af den høitærede Regjering, førend Finantslovens 1ste Behandling er sluttet, om den vil stille Ændringsforslag, eller om den ikke vil stille Ændringsforslag. Derpaa maa det jo blandt Andet bero, om man — hvad der jo ikke er Reglen — vil nedsætte Udvalg til Behandling af Sagen. Derpaa vil det jo ogsaa bero, om Medlemmer i Salen ville stille Ændringsforslag eller ikke. Jeg tror ubetinget, at, lige saa vist som det er, at det ikke tidligere har været Praxis, at der ikke er afgivet saadanne Erklæringer af Regjeringen allerede ved 1ste Behandling, saaledes skal heller ikke dette Thing gaa ind paa at lade en saadan Praxis indsnige sig; thi det vilde i mine Tanker føre til, at Landsthingets Betydning lige overfor Finantsloven vilde blive endnu ringere, end den har været tidligere, naar Regjeringen paa denne Maade vilde forbeholde sig, maaske endogsaa indtil de sidste Dage før 3die Behandling, at fremkomme med sine Ændringsforslag. Jeg skal altsaa gjentage den Opfordring, som allerede er rettet fra flere Sider til den høitærede Regjering om, at afgive en bestemt og klar Erklæring, om Regjeringen vil eller om Regjeringen ikke vil stille Ændringsforslag til det foreliggende Finantslovforslag. Jeg har selvfølgelig med ikke liden Opmærksomhed fulgt de forskjellige Betragtninger, som ere fremkomne fra den ærede Finantsminister, Betragtninger om, af hvilke Grunde det for ham var meget betænkeligt at gaa ind paa denne Bestemmelse i Finantsloven. Jeg har ingenlunde overhørt, at den ærede Finantsminister flere Gange har advaret mod den slette Finantshusholdning, det efter hans Mening er, saaledes at opspise sin Reservefond; jeg har heller ikke overhørt, at den ærede Finantsminister har betragtet det som i og for sig utilstedeligt at bygge Jernbaner for sin Formue, da Jernbanerne ikke vare et efter hans Mening uforkasteligt Aktiv, men det forekommer mig, at det ikke af Hensyn dertil maatte have været saa umuligt for den ærede Finantsminister at afgive et bestemt Svar paa det Spørgsmaal, som er rettet til ham om, hvorledes han vil stille sig til Finantslovforslaget, om han vil stille Ændringsforslag til det eller ikke. Det forekommer mig, at den ærede Finantsminister maatte ligesaa godt som en af hans Kolleger, som allerede har udtalt sig derom, kunne sige som saa: Vel er jeg utilfreds med det og det i Finantsloven, men paa Grund af samtlige Omstændigheder agter jeg dog at finde mig deri; det var et Svar. Den ærede Finantsminister vilde jo ogsaa, støttende sig paa sine forskjellige Indvendinger imod Bestemmelsen i Finantsloven, meget godt kunne paastaa, at Jernbanernes Bygning skulde, om ikke standses, saa dog drives med mindre Kraft, for saa vidt ikke extraordinære Indtægter kom til Hjælp. Jeg ser ikke, at der egentlig kunde være nogen Vanskelighed for den ærede Finantsminister ved paa denne Maade at faae Jernbanernes Bygning sat i aldeles utvivlsom og uløselig Forbindelse med nye Skattepaalæg, en Forbindelse, vi Alle vist allerede have havt en Følelse af for den ærede Finantsministers Vedkommende i længere Tid har været tilstede. Jeg kan ikke se rettere, end at det maatte være muligt at give Finantsministerens vedblivende Tanke Udtryk i Ændringsforslag, naar den ærede Finantsminister vilde stille Ændringsforslag. Ja, det forekommer mig, at der ubetinget endnu kunde gives et tredie Svar paa dette Spørgsmaal. Der vilde jo kunne gives det Svar fra den ærede Finantsministers Side, at Regjeringen var bestemt paa ikke at stille Ændringsforslag til Finantsloven, var bestemt paa at akviescere ved Bestemmelserne i Finantsloven, som den forelaa, men at Finantsministeren af den af ham anførte Grund ikke for sit Vedkommende vilde have Ansvaret for at gjennemføre disse Bestemmelser. Det forekommer mig i det Hele taget, at det, naar man er paa det Rene med, hvad man vil gjøre i det foreliggende Tilfælde og under de foreliggende Eventualiteter, ingenlunde vil være vanskeligt, end sige umuligt, for den ærede Finantsminister at give et bestemt Svar. Jeg har selvfølgelig ikke villet hverken diktere eller